

Fuldbyrdelsen af de i disse afsagte Kendelser og Domme i nøje Overensstemmelse med Grundsætningerne i Lov om Oprettelse af en fast Voldgiftsret af 12. April 1910.

§ 6.

Denne Lov træder i Kraft den 1. April 1914.

Regeringen bemyndiges til for Færøernes Vedkommende, at fastsætte de Lempler i Lovens Bestemmelser, som ifølge disse Øers særlige Forhold maatte findes formaalstjenlige.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Den i Medfør af Lov af 13. Marts 1908 nedsatte Kommission til at forberede en Omordning af Statens civile Sundhedsvæsen har i Oktober 1911 afgivet en Betænkning angaaende Ordningen af Embedslægevæsenet og den kommunale Sygepleje i Danmark, hvilken Betænkning straks blev tilstillet Rigsdagens Medlemmer.

Foruden et Forslag til Lov om Embedslægevæsenets Ordning fremsætter og motiverer Kommissionen i den nævnte Betænkning et „Forslag til Lov om Ordningen af den kommunale Sygepleje“. Dettes Formaal er at stille Kommunerne frit i Valget af Læge til at udføre den i Kommunen forefaldende Lægehjælp hos fattige og alderdomsunderstøttede, og Justitsministeriet kan slutte sig hertil i Henhold til de af Kommissionen i dens Betænkning Siderne 13—16 anførte Grunde, hvortil man derfor tillader sig at henvide. Med Henblik paa de af et Mindretal i Kommissionen Side 17 nederst særlig fremhævede Betæneligheder af økonomisk Art, finder man Anledning til at bemærke, at Forslaget allerede er lovmæssig gennemført for Københavns Vedkommende ved Plan for Fattigvæsenets Indretning og Bestyrelse i Staden København og dens Forstæder af 1. Juli 1799, se særlig § 86, at Helsingør Købstads Fattigvæsen allerede ved kongelig Resolution af 13. April 1831 er bemyndiget til af Helsingørs Fattigkasse aarlig at udbetale 100 Rbdl. Sølv for Lægetilsynet med de fattige syge paa de fattiges Sygehus og i Byen udenfor Fattighuset, at flere og flere af de alderdomsunderstøttede viser sig at

være Medlemmer af en statsanerkendt Sygekasse, og som saadanne at have Ret til Lægehjælp uden særlig Udgift for den paagældende Kommune, og at Statskassen ifølge den under 13. Marts 1908 bekendtgjorte Lov om Alderdomsunderstøttelse til værdige trængende udenfor Fattigvæsenet § 10, jfr. § 5, 2det Stykke, tilskyder Halvdelen af Kommunens Udgifter herved. Efter den gennem Tiderne stedfundne Udvikling paa dette Punkt, hvorom man henviser til Kommissionens nævnte Bemærkninger og dens talmæssige Oplysninger i Bilag XVII. til Betænkningen, vilde man være tilbøjelig til at antage, at der i det hele neppe ved den foreslaaede Reform vil blive paaført Kommunerne betydelig forøgede Udgifter til Lægehjælp for Personer under offentlig Forsorg.

I Overensstemmelse hermed kan Justitsministeriet tiltræde Kommissionsforslagets § 1. Man maa dog finde, at Forslagets Titel er noget misvisende, idet Forslaget dels intet indeholder om selve den reelle Ordning af Hjælpen, men kun bestemmer, hvem det paahviler at sørge for Hjælpens Tilstedeværelse, og dels kun omhandler Lægehjælp, men ikke Hospitalsforhold, Pleje i Hjemmene og andre Forhold, som man ellers plejer at indbefatte under Ordet „Sygepleje“. Loven foreslaas derfor betegnet „Lov om kommunal Lægehjælp“. Man maa derhos finde det rettest i § 1 nærmere at anføre, hvortil der sigtes, nemlig til Lovgivningen om det offentlige Fattigvæsen og om Alderdomsunderstøttelse til værdige trængende udenfor Fattigvæsenet, for Tiden: Lov om det